

ΚΟΛΟΜΠΟΣ

ΕΙΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΚΙ ΑΣΤΕΙΑ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ 'ΖΥΖΑΝΙΟΝ' ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ.

Δεύτερο έτος Αργαστόλι
Τό "Ζυζάνιον", έχει σχεδόν

Χίλια διατακόσια ένενήντα τρία
χαλακός κυρίου και σεισμός και κρούα.

'Ο 'Κολόμπος', οστις τόσον είχε γιά είδη το φός
πώχε τόν εγκαταλιψη ό Μολφέτας ό σοφό;
ό συντάκτης του ό πρώτος πώχε τίπο κίχη κρείτον
τόρα πάλι τόν συντάττει και σά; λ'γη κατά πρώτον
ότι τόν 'Κολόμπον', άπαξ ή δύο τόν μ'ηνα βγάλη
δέν τόν θέλη διά έργον και γιά κέρδος δέν τόν κάνη.

Ούτε θέλει πωτ' έπένοος, ούτε τίτλους θά τητεί,
ούτε θέλει νά τόν λέγουν ντενεκέ και ποιητή
άλλά θέλει διά γούστο τόν "Κολόμπον", νά εκδίδει
έτσι είναι μία τρέλλα και μωρού παιδιοῦ πεγνίδι
διά τουτο επάνους τίτλους εις τούς άλλους παρετεί,
μόνον μία ψυροδεκάρα εις τό φύλλο γιά χαρτί.

Γανουαρίου είκοστή τετάρτη
μόδες του χάρε; ό "Κολόμπος", θάρτη.

Δέκα αριθμός και έξη
μέ τό "Ζυζάνιον", κάτι θά τρέξη.

16

*Κοζαίης
Ζυζάνιον
1927*

ΕΚΔΟΤΕΙΟΣ
ΕΙΜΕΡΙΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ

Χωροφυλάχοι τέρατά κι' άπάνθρωπά θηρία
έπ'ήσαν τόν Μολφέτα μας στην κεντρική πλατεία !!

Ο ΜΟΛΦΕΤΑΣ συνελήσθη υπό τῶν Χωροφυλάκων
καί στή φυλακή πηγαίνει ὁ . . . ἐκὼν ἄκων.

X. Ἐ! στάσου βρέ . . .
M. Πῶς νὰ σταθῶ;
X. Βρέ, στάσου παρευθύς!
M. Τί γὰρ κακὸν ἐποίησα;
X. Μόνος σου νὰ σκεφθῆς.
M. Σκέπτομαι, ἀλλὰ μωρὲς, δὲν ἔχω ἔγκληματίσει, μὰ τὸν Στουρὸ, μὰ τὸν Θεὸ κ' ἔτσι νὰ μὲ βογήτησῃ. Μὰ γι' ἄλλοι μὲ πῆρετε καὶ ἄλλοι μὲ ζηπεῖτε βρὲ ὁ Μολφέτας μὲ αὐτὰ καθόλου δὲν φοβεῖται.
X. Καὶ πῶς μιλάς τέτλιας λογιῆς, αὐθάδη καὶ προπέτη; εἶσαι γιὰ μέσα, καὶ εὐθὺς ἀρέστο τζαναμπέτη.
M. Δὲν εἰμ' ἐγὼ, σὰς βεβαίω, ἐκεῖνος ποῦ ζητεῖτε κί' ἀδίκως μὲ παιδεύετε καὶ μὲ κακοποιεῖτε.
X. Μέσα! στὸ φρέσκο ντενεκέ.
M. Βρὲ μέσα θὰ μὲ ΠΑΤΕ! πῶς κύριοι μὲ δέρνετε; τ' ἀφτιά μου πῶς τραβάτε; τί ἐπραξα, εἰπέτε μου!!!
X. Κανάγια εἰς τ' ἀρέστο!
M. Ἀφοῦ παιδιὰ τὸ θέλετε ἄς πᾶμε. Ἀλλὰ ἔστω . . . εἰπέτε μου τί ἐπραξα, ἔχω ἐγκληματίσει; ἐγὼ κάμμιὰ στὸ φύλλο μου δὲν ἔχω σατυρίσει. Καὶ ἂν ποτὲ σατύρισα κανέναν ἢ καμμία ἐτοῦτο ἐπιτρέπεται στή σατυρογραφία.
X. Ἐμπρός, σὸ φρέσκο ντενεκέ καὶ ἄς αὐτὰ ποῦ ξέρεῖς
M. Ἐὰν μὲν ἐπταῖσα, καλῶς, ἀλλῶς, τί μὲ δέρεις; γιὰτί μωρὲς μὲ δέρνετε τοσοῦτον λυσσαλέως;
X. Ἐχομε βρὲ διαταγὴν ἐκ τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅπου σὲ βροῦμε παρ' εὐθὺς, κουτὲ, νὰ σὲ συλλήψουμε καὶ σὰν ἀρνὶ τσαρκάρικο σὸν τσάρκο νὰ σὲ κλείσουμε.
M. ὦ!! ἀπευκατὸν ἄκουσμα! δὲν ἤλπιζα ποτὲ μου, ἀδίκως νὰ φυλακισθῶ, βοήθεια Θεέ μου. Γιὰ μένα ἐφαρμόζεται ἡ β α ρ υ χ ε ι μ ω ν ι ἄ, στή χάφι νὰ μὲ κλείσουνε μὲ τόση ἀπονιά. Ὑστερ' ἀπ' τόσο θρίαμβο, στή χάφι νὰ πεθάνω! μὰ δὲν μὲ μέλλει ἓνα μπαρᾶ γιὰ τὴ ζωὴ ποῦ χάνω. Μὲ μέλλει, Μελπομένη μου, πῶς δὲν εἶμαι σιμά σου νὰ ξεψυχῆσω μὲ φιλή γλυκὸ στήν ἀγκαλιά σου. Ὁ ἀλοῖμονον, ἀλοῖμονον, γιὰ μιὰν ἐφημερίδα, ἐπιᾶστηκα σὰν Μαίμου μονάχος στήν παγίδα. Ἀλοῖμονον τί εἶδησις τῶ ὄντι φρικαλέα, ἀδίκως νὰ φυλακισθῶ, σκληρὲ Εἰσαγγελέα!! Δὲν βλέπεις τὴν καρδίαν μου πῶς εἶν' βασάνων οἶκος ἀλλ' ἀπεφάσις καὶ σὺ νὰ μ'πῶ στή χαψ' ἀδίκως; Ἄν ἐγραφα, ν' ἀστερευθῶ, καὶ τίποτε, στὸ φύλλο γι' αὐτὸ ἀμέσως φυλακὴ καὶ δέσιμο καὶ ξύλο; ὡσὰν νὰ ἤμουνα ληστής κ' αἰμοχαρὴς κακοῦργος, ποῦ ἂν ἐξοῦσαν σήμερα ὁ Σόλων κί' ὁ Λυκοῦργος, ὡς καὶ αὐτοὶ θὰ ἔλεγον, ὦ Ζεῦ! ὅποια φρίκη! νὰ καταντᾶ εἰς ποιητῆς;!! σὲ τέτοιο ρεζιλίκι.

ὦ σεις ὁποῦ ἐκάμετε τοὺς Δρακοντίους νόμους, τὰ ἐξ ἀμάξης πάντοτε δὲν εἴχατε στοὺς δρόμους, ἤγουν τοῦτέστι, δηλαδή, μὲ ἄλλους λόγους, ἦτοι νᾶς' ἐφ' ἀμάξης ἐβρίζες κάθε χρηστὸν πολίτη. Καὶ ἀπὸ τότε σώζονται αὐτὰ τὰ ἐξ ἀμάξης, δι' ὧν καὶ τώρα ἠμπορεῖς τὸ Θεὸ ἐνὸς ν' ἀλλάξης, στή σάτυρα καὶ στή βρισιὲς καὶ σ' ὅτι ἄλλο θέλεις ἀρκεῖ νὰ χειροτονηθῆς φιλέορτος τεμπέλης, ἤγουν ἂν ἀναγνωρισθῆς ὡς δημοσιογράφος θὰ ἔχης τὸ προνόμιο, δὲν σ' τ' ἀφαιρεῖ κί' ὁ τάφος. Νὰ βρίζης τοὺς Εἰσαγγελεῖς, Δεσπότης, καλογόρους Προέδρους καὶ δικαστὰς κί' ἀχράντους ποδογύρους ὁ νόμος ὁ ἐλληνικὸς αὐτὸ τὸ ἐπιτρέπει, γιὰτί ὁ Ἕλληγ φυσικῶς στὸ σατυρίζειν βέπει. Ἡ σάτυρα καὶ ἡ κλειψιά ποῦ σώζονται ἀκμαία εἶναι τὰ μόνυ ἔθιμα ποῦ ἔχομε' ἀφ' τ' ἀρχαία.
X. Βρὲ ἄς τ' ἀρχαία ντενεκέ, καὶ γρήγορα στ' ἀρέσο.
M. Δὲν ἔρχομαι.
X. Δὲν ἔρχεσαι; . . . βρὲ θὰ σοῦ δόσω πέσο νὰ βάλῃς καὶ στὸν κόρφο σου, νὰ μιὰ, λιμοκοντόρο.
M. Ἀλλοῖμονον, πῶς μὲ χτυπᾶς; φτωχὲ ξυλοδετόρο! βρὲ ποῦ χτυπᾶς, σὲ γαῖδαρο, ἢ σὲ ἀθρώπου σώμα;
X. Θὰ ἔλθῃς βρὲ μὲ τὸ καλὸ; θέλεις νὰ φᾶς ἀκόμα;
M. Νὰ, ἔρχομαι ἀλλ' ἄστεμε νὰ πῶ τὴν προσευχή μου καὶ ὑστερὰ στὸ χέρι σας κρέμεται ἡ ψυχὴ μου.

(Γονατίζει ὁ . . . ἦς
καὶ ἀρχίζει ὡς ἐξῆς.)

« Θεὲ τῶν ὄλων, Κύριε, τῶν πάντων εὐεργέτα ἐνώτισε τὰ ῥήματα τοῦ πταίστου σου Μολφέτα καὶ πάρειδε, φιλόφρονε τὰ πλημμελήματά μου κί' ἴλεως, ἴλεως γενοῦ καὶ γδὲς τὰ βάσανά μου, ἐλέησόν με Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ μὴ παρίδῃς, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου; εἰς σὲ μόνον ἠμάρτησα. πλὴν σὲ πάλιν λατρεύω. Σὲ σατυρίζω κάποτε καὶ σὲ κοροϊδεύω, σὺ ὅμως ὡς φιλόφρονος τώρα λησμόνησέ τα κ' ἔχε ὑπὸ τὴν σκέπη σου τὸν ΑΘΛΙΟΝ Μαλ-φέτα. Καὶ ἴασέ μου τὸ μυαλὸ καὶ πάντα τὰ ἐντός μου ἡξέυρεις πῶς ἁμαρτωλὸς δὲν εἶμαι μοναχὸς μου. Κί' ἂν σατυρίζω κάποτε τὰ θεῖα σου μυστήρια ἰδὲ ποῦ τώρα εὐρήκα πολλὰ βασανιστήρια. Κί' ἂν σατυρίζω κάποτε ἀθῶες δεσποινίδες γλυκῆς, ἄρα σπρόσωπες καὶ μαυροματάοφρῦδες. Θὰ τὰ πληρώσω σήμερα καὶ μὲ τὸ παραπάνω γιὰτί ἀπεφάσισθη στή χάφι νὰ πεθάνω. Ἀλλὰ τίς διηγῆσεται τὲς τόσες ἀλαλιές μου τῆς Σαίζον καὶ τὲς λοιπὲς γυναικοβρωμοδουλιές μου

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΟΓΡΑΦΙΑ
Π. ΗΓΟΥΡΟΥ

Ἄν κάνω κόρτε καὶ ἐγὼ, Θεέ μου, μὴ σὲ μέλλει γιὰτί τὰ ἴδια κάνουνε κί' οἱ αὐλοῖς' ἀγγέλοι. τὰ κρίματά μου πλήθυναν σὰν ἄμμος τῆς θαλάσσης
X. Βρὲ τέλειωτε τὴν προσευχή, μ' ἐμᾶς θεὸ νὰ γελᾶσης
M. Χωροφυλάκοι τέρατα θὰ πῶ τὴν προσευχή μου περίλυπος γὰρ ἔσεται Θεέ μου ἡ ψυχὴ μου Θεὲ ἰδὲ, στήν φυλακὴ, ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος, πηγαίνω ὁ κακὸτυχος στὸν τόπον τοῦ κλαυθμῶνος. Νὰ πάω εἰς τὴν φυλακὴ δὲν εἶναι ἁμαρτία; ἐγὼ δὲν ἐσατύρισα ποτὲ ἀρχὴν κάμμιαν

ποτὲ δὲν διετάραισα τὴν ὀημοσίαν τάξιν οὐτ' ἐπραξα στὸν πράττοντα τοῦ πράττοντος τὴν (πράξιν ἀλλ' ἤμουν πάντα πρόθυμος νὰ πραξ' ὑπὲρ πατρίδος τὴν πράξιν ἢν περ' ἐπραξα ὑπὲρ τῆς δεσποινίδος »
X. Μ' αὐτὰ τὰ κουροφέξαλα μᾶς σκότισες ἀλήθεια ἔμπρός, ἔμπρός στή φυλακὴ.
M. ὦ Μοῦσα μου βοήθεια! τὸν πᾶνε δὲ στή φυλακὴ κί' ὁ τάλας ἀφ' τὸν τρόμο σκορπάει κάτι τί ζεστό γιὰ τὸ καλὸ στὸν δρόμο.

Ὁ Κολόμπος κί' ὁ Μαρῆς
λέν κουβέντες π' ἀπορεῖς.

M. Βρὲ ἀδελφὲ τί γίνεσαι, σὲ πῆραν οἱ διαβόλοι;
K. Ἐδῶ μαι, φίλτατε Μαρῆ καὶ μένω στὸ Γροστόλι τί κάνεις; τί μοῦ γίνεσαι;
M. Καλὰ μαι. σὺ, τί κάνεις;
K. Καλάμι γῶ, καλάμι σὺ, καλάμι κί' ὁ Σουσάνης;
M. Αὐτὸς κακὰ κί' ἀνάποδα εὐρίσκεται στή χάφι, γιὰ κάτι ποῦ τοῦ βάρτηχε στὸ φύλλο του νὰ γράψῃ.
K. Βρὲ τί μοῦ λές;! μὰ τὸν Σταυρὸ;!
M. Ἐλεγα πῶς τὸ ξέρεις.
K. Βρὲ δὲν τὸ ξέρω μὰ τὸν Θεὸ βερεῖ καὶ δὲ γουδέρεις! μιὰ μέρα στὸ Λιθόστρωτο ἐγὼ τοῦ τὸ προεῖπα γι' αὐτὰ ποῦ γράφεις, τῶλεγα θὰ πᾶς βορὲ στήν (τρύπα.
M. Αἰ τί νὰ γείνη, φίλε μου κανεῖς νὰ μὴν ἐλπίζει, τί τέξεται ἡ αὔριον κανένας δὲν γνωρίζει ἐνῶ πάλε τὲς ἔφαγε τότες ἐπὶ τοῦ κλειδονος ἀλλὰ καλὸν ἔναι τὸ κακὸ τὸ πιὸ μικρὸ τοῦ χειρόνος
K. Βορὲ τί λές, ὁ δυστυχὴς καὶ πάλε ἔξαναδάρη; ὦ τοῦ Σουσάνη προσφιλὲς κί' ἀρχοντικὸ τομάρι τὸ ριζικό σου τί δεινὰ ποῦ σοῦχε φυλαγμένα ὦ τοῦ Σουσάνη μέλη ἀγνὰ σαράντα πληγωμένα Σουσάνη δὲν σ' ἐδίδαζε ποτὲ μιὰ πικρὰ πείρα μοῦ φαίνεται πῶς τσ' ἔφαες κί' ἀπὸ τὴ Μαύρη (Μοῖρα.
ἂν κ' εἶχες ἐπιστήθιον φίλον τὸν Καραίσχον μὰ δὲ θυμῶμαι πῶς καὶ ποῦ τὲς ἔφαες νὰ βρισκω.

Ἄλλ' ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ἀγαπητὲ Σουσάνη
M. Ἀλλοῖμονον, ἀλλοῖμονον στήν χάφι θὰ πεθάνῃ προχθὲς καὶ ὁ πατέρας του ἦτο μαζί μ' ἐμένα ἀπ' ἐξ' ἀπὸ τὴν φυλακὴ μὲ μάτια δακρυσμένα τοῦ ἔλεγε, Σουσάνη μου, τί ἦτον πεπρωμένον! καὶ ἐβλεπε στοὺς οὐρανοὺς μὲ βλέμμα θολομένο ὁ δὲ Σουσάνης τοῦλεγε ἀγαπητὲ πατέρα ἀδίκως κλαῖς γιὰ μένανε καὶ νύχτα καὶ ἡμέρα μὴν κλαῖς ἀλλὰ πορεύθητι εὐθὺς στοὺς βουλευτάδες μὲ τρόπον δὲ φιλόφρονος τρέξε στοὺς δικαστάδες κί' ἴσως αὐτοὶ, πατέρα μου, μὲ ἀποφυλακίσουνε. Βρὲ δὲν θυμᾶσε, τέκνον μου σατυριστῆς ποῦ ἦσουνε ποῖος ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς θὰ σ' ἀποφυλακίσῃ; ποῖον, παιδί μου, ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἔχεις σατυρίσει.
K. Τί νὰ σοῦ πῶ, φίλε Μαρῆ, ὁ κόσμος ἔτσι εἶναι Μαραίνονται τοῦ ἔαρος αἱ δάφναι κί' αἱ μυρσίναι δὲν εἶναι πρᾶγμα σταθερὸν ἐδῶ σ' αὐτὸν τὸν βίον ὡσεὶ σκιά παρέρχεται δόξα καὶ μεγαλεῖον, καὶ ὁ Σουσάνης, φίλε μου, δοξάσθηκε μεγάλως δοξάσθηκε τόσον πολὺ. ὅσον κανένας ἄλλος.
M. Καὶ πάλι θεὸ νὰ δοξασθῇ ἡ κλασικὴ τοῦ μοῦρη καὶ ἴσως ἴσως Μέτελας νὰ γένῃ στὸ Ληξοῦρι, γιὰτί αὐτοὶ τὸν ἀγαποῦν, εἰς τὸ Ληξοῦρι πάντα γιὰ τοῦτο φίλε εὐκόλα τὸν στήσουν ἀνδριάντα.
K. Θὰν τότε κάμουν βέβαια, γιὰτί τὸ εἶπαν τόσοι.
M. Ὁ Μέτελας στὸν Μέτελα ἐκεῖ θ' ἀποβίωσῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ὦς χάριν παραδείγματος ὁ ποιητῆς Μολφέτας, ὁ θιασότης ὁ γνωστὸς τῆς φίλης του ρεμπέτας, αὐτὸς σὰς ἐσατύριζε πῶς κάνετ' ἀγαποῦλες ὅπουνε πρᾶγμα φυσικὸν ὁποῦ τὸ πράττουν ὄλαις (Κί' ἂν τώρα χωρὶς ἐρωτα εὐρίσκεται καμμία,

αὐτὴ θὰ ἦν ἄνεσθητος καὶ ὡς ἡ πέτρα κρύα.)
γιατὶ τὸ θεῖον αἰσθημα τοῦ ἔρωτος δὲν πάει,
νὰ κατοικῆ ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὡς ἡ δροσιὰ τοῦ Μᾶη,
Ἀλλὰ πηγένη πάντοτε σ' εὐαίσθητες καρδίες
δὲν κατοικεῖ σ' ἀνέσθητες σὲ παγερὲς σὲ κρύες.
ὦ! ὄντα προσφυλέστατα ἀγνὰ καὶ μαστοφόρα
ἰδοὺ τῆς ἐκδικήσεως ἐσήμοσε ἡ ὥρα
εὐρίσκετε στὴν φυλακὴ αὐτὸ ὁ τύρανός σας
ἐγὼ δὲ θᾶμαι πάντοτε ἓνα ἀνδράποδό σας,
καὶ μόνον γιὰ χατήρι σας θὰ βγάλω τὸν «Κολόμπο»
Κι' ἐὰν βγάνη τὸ Ζηζάνιον στὴν μύτι του θὰ τὸμπο
ἐγὼ μ' ὁ μόνος ποῦ μπορεῖ νὰ σᾶς κ' κανοποιήσω
καὶ μὴ φοβῆστε ἀπὸ ἐμὲ γιὰ νὰ σᾶς σατυρίσω
ἀγάπες ὅτι θέλεται κάνεται ἐλευθέρως
τὸ ἐπιτρέπω καὶ ἐγὼ ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ ἔρωσ
Καὶ μὲ γιὰ τὰς δουλέψης μου μία ματιά σας μόνον
εἶναι ἡ μόνη ἀμοιβή. . . καὶ φάρμακο στὸν πόνον
ποῦ πάντοτε αἰσθάνεται ἡ σκλάβα σας καρδιά μου
δεχθῆται τὰς προσρίσεις μου ἀθῶα πλάσματά μου.

Ποίησις χωρὶς μέτρο ντόπια
προτότυπος δική μου κόποια.

Ἦλθε ὁ «Ζηζάνιον» αὐτὴν Ἀθήνα
ἔφερε τὸν κόσμον ἄνου κάτω
ἔσατύρισε τὸν τᾶδε καὶ τὴν δεῖνα
δὲν ἤξευρε πῶς θαύρη τὸν μελιὰ του
ἔσατύριζ' ὄλους δὲν φοβῆτο τίποτα
Εἰσαγγελεῖς, Προέδρους, Δικαττάδαις δι' ὄλους ξαπο-
(τύποτα.

Τοῦ λέγω Ζουζάνιον μιὰ μέρα
βάλε μυαλὸ ταῖς σάτυρες παρέτα
καὶ κείνος μ' ἀπαντᾷ ἡ κάθε λέρα
πρέπει νὰ φοβάτε τὸν Μολφέτα
Καὶ γὼ μὲ τώρα ξακουστὸς καὶ ἤρωσ τῆς ἡμέρας
εἶμαι ἀετὸς πετῶ φυλά καὶ σχίζω τοὺς αἰθέρας.

Θυμᾶσε τοῦ λέγω τὴν ξυλιά ἐκεῖνη
ποῦ φαγεὶς στὸ ἅγιο Σπυρίδωνα
πῶ γράφεις γιὰ μιὰ δεσποσύνη
καὶ τότε γιὰ τὸν κλειδάνα;
Μὴ λές πῶς εἶσαι ἀετὸς καὶ πῶς ποτᾶς σὲ ὕψη
γιὰ τί βρὲ κάποιος θὰ βρεθῆ νὰ σοῦ ταῖς πασαλείψῃ
Σοῦ τόπα δὲν μὲ ἤκουσες ἀγαπητὲ Μολφέτα
Κάτσε τώρα στὸ φρέσκο σου καὶ στοὺς αἰθέρας πέτα.

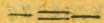
Ἐπιστολὴ τοῦ Σουσάνη
ποῦ πονόκαρδο σοῦ κάνη.

Τοῦ βίου μ' ἄστρον φαεινὸν φηγή μου Μελπομένη
περνῶ χωρὶς ἐσένανε ζωὴ δυστηχισμένη
πιστεύω ὅτι ἤκουσες φίλη μου τὰ σηβάντα
αὐτὰ τὰ δυστηχήματα ὅπου μὲ βρίσκουν πάντα
πιστεύω ὅτι ἤκουσες πῶς βρίσκομαι στὴν χάψη
καὶ τὰς ταλεπορίας μου πιδὸς θὰ σταῖς περιγράφῃ
καὶ μόλαις ταῖς κακομοιργιῆς ποῦ μεύρικαν ψυχὴ μου
ποῦ τώρα δὲν εὐρίσκεται δεκάρα στὸ πουγκίμου
εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐκ τῶν δυστυχιῶν μου
ποῦ τῶκατσε διὰ παντὸς καὶ τὸ Ζηζάνιον μου,
ποῦ ἐξ αὐτοῦ ἐκέρδιζα ξέρεις πολλοὺς παράδες
ἀλλὰ συμβένουν πάντοτε τέτοια στοὺς φουκαράδες
Ναὶ εἶναι πρᾶγμα φοβερὸ ὅπου σοῦ κάνη φρίκη
νὰ καταντήσω φίλη μου μὲ δίχως χαρτζιλίκη
ἀλλ' ἂν σοῦ περισέουνε λίγα νὰ μὲ δανίσῃς
καὶ θᾶμαι πάντα πρόθυμος εἰς ὅτι μὲ ζητήσῃς,
στήλε μ' εὐθὺς τὰ χρήματα ἀλλέως μὴ τὸ κάνῃς
χίλιες φορές σ' ἀσπάζωμαι ὁ λάτρης σου
Σουσάνης.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐρωμένης
δηλαδή τῆς Μελπομένης.

Ἐλαβον χθὲς τὸ γράμμα σου Σουσάνη ποθητὲ μου
καὶ λύπην δὲν ἠσθάνθηκα τόσην πολὺ ποτέ μου
τὴν λύπην μου δὲν δύναμαι νὰ σοῦ τὴν περιγράψω
καὶ τώρα ποῦ σοῦ γράφω αὐτὰ μοῦ ἔρχεται νὰ κλάψω
λυποῦμαι δὲ περσότερο ποῦ δὲν ἔχω δεκάρα
θὰ βάλω δὲ ἐνέχειρο ὅτι ἔχω κι' ἀρα μάρα
θὰ βάλω δὲ ἐνέχειρο τὸ ἐπιστολὲς Σουσάνη
ποῦ μόχεις στήλει πρὸ καιροῦ, κανῆς ὅτ' ἔχει βάνη.
προπάντων δὲ Σουσάνη μου σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
ὅτι ἱερὸν κειμήλιον πρέπει νὰ θυσιάσῃς
ἐπιθυμοῦσα φίλε μου νὰ βρίσκομαι μαζὴ σου
νὰ γίνω σύντροφος πιστὸς, κ' ἐντὸς τῆς φυλακῆς σου,
νὰ βρίσκομε στὰς φυλακὰς μὲ σένανε, κλησμένη
ἀπόναν θρόνον, φυλακὴ περσότερο μ' ἐφρνεῖ,
λάβετε δὲ πρὸς τὸ παρὸν δραχμὰς λεπτὰ τριάντα
καὶ γὼ λεπτὰ Σουσάνη μου δὲ νὰ σοῦ στέλω πάντα,
καὶ σὲ ἀσπάζωμαι θερμὸς κατ' ἐνθεουσιασμένη
διατελῶ δὲ πρόθυμος ἡ λάτρης
Μελπομένη.